

[Indenrigsministeren]

Kommunen skal sørge for en erhvervsvenlig infrastruktur med de nødvendige erhvervsarealer og vej- og forsyningsforhold både til eksisterende og fremtidige virksomheder.

Kommunen må sikre, at den opfattes som en medspiller af det private erhvervsliv med hensyn til alle de problemer, virksomhederne oplever i forhold til de offentlige myndigheder.

Kommunen bør i det hele taget bestræbe sig på hurtig og effektiv sagsbehandling til gavn og glæde for erhvervsliv og de ansatte på virksomhederne.

Det vil være erhvervsvenligt at styrke de private virksomheder ved, at alle ydelser udbydes i offentlig licitation, hvor det overhovedet er muligt.

En erhvervsvenlig kommune opkræver ikke dækningsafgift. En erhvervsvenlig indstilling vil være lave grundskyldpromiller og lav indkomstskat med henblik på at tiltrække nødvendig kvalificeret arbejdskraft.

Derimod bør kommunerne som alt overvejende hovedregel ikke bevæge sig ind på det private erhvervslivs område. Det er min principielle opfattelse, at kommunalbestyrelserne alene skal varetage de egentlige kommunale anliggender. Det er den opgave, kommunalbestyrelsesmedlemmerne er valgt til at løse.

Kommunalbestyrelserne har derimod som hovedregel ingen forudsætninger for at drive eller i øvrigt varetage erhvervsaktivitet. Skatteborgernes penge skal ikke bruges som risikovillig kapital til projekter, hvor banker, sparekasser og andre traditionelle professionelle finansieringskilder har sagt nej.

Risikoen for at miste egne penge hjælper stærkt med til at klare tankevirksomheden hos den private investor. Adgangen til skatteydernes penge er næppe lige så befordrende for tankevirksomheden hos de offentlige beslutningstagere.

Derfor kan jeg heller ikke støtte den foreslåede almindelige adgang for kommunerne til at etablere erhvervslokaler for iværksættere. Ud fra et samfundsøkonomisk synspunkt tilvejebringes den nødvendige kapital til erhvervslokaler mest effektivt gennem det almindelige kapitalmarked. Kommunal medfinansiering er kun interessant for virksomhederne, når denne er billigere end den finansiering, som det almindelige kapitalmarked kan tilbyde. Det vil sige, når der er tale om støtte fra kommunernes side.

En sådan kommunal støtte er efter min opfattelse konkurrenceforvridende og vil på længere sigt kunne medføre velfærdstab for landet, fordi støtten kan medvirke til at opretholde en produktion, som ville kunne udføres billigere af andre virksomheder.

Hvad angår de i forslaget omtalte udviklingselskaber, vil jeg gerne nævne, at kommunerne i dag kan varetage eller støtte en del af de opgaver, som foreslås henlagt til selskaberne. Det drejer sig om de generelle rådgivningsopgaver, navnlig rådgivning om erhvervslovgivning, offentlige støttemuligheder, arbejdsmarkeds- og uddannelsesmæssige forhold.

Det er regeringens opfattelse, at de rammer, der i dag gælder for den kommunale indsats på det erhvervspolitiske område, giver kommunerne et fornuftigt spillerum til at tilrettelægge en lokal politik, som gavner erhvervsudviklingen.

Regeringen finder derfor heller ikke, at kommunerne i begrænset omfang skal kunne indskyde kapital i iværksætterprægede virksomheder. Jeg kan dertil oplyse, at der i det i det foreliggende forslag nævnte udvalg om kommunerne og erhvervspolitikken var enighed mellem de kommunale og statslige repræsentanter om, at kommunerne fortsat ikke bør kunne yde økonomisk støtte til enkeltvirksomheder.

I udvalget var der endvidere enighed om, at der er behov for en bedre koordinering mellem staten og kommunerne vedrørende den erhvervsfremmende indsats. Industriministeren overvejer, hvorledes dette kan indgå i den fremtidige erhvervsfremmelovgivning.

Jeg må derfor afvise beslutningsforslaget.

Svend Andersen (S):

Forslaget peger på to emner, nemlig kommunalt finansierede erhvervslokaler til udlejning til iværksættere og kommunal finansiering af lokale udviklingsselskaber.

Begge disse områder indgår som ønsker fra kommunal side og fremføres i den betænkning, der også henvises til i beslutningsforslaget, betænkningen om kommunerne og erhvervspolitikken fra december 1988.

Det er vores opfattelse, at hvis amter og kommuner skal have nye opgaver inden for erhvervspolitikken, må disse opgaver præciseres nærmere, og det må nærmere klarlægges, hvilke eksisterende retsregler der hindrer, at sådan-